

معرفی فرهاد حسن‌زاده، طنزپرداز

نیمسوت

پارک، دیدیم دم درش نوشته: آوردن حیوانات ممنوع، واسطه همین آوردمیمش خونه. بد کاری که نکردیم؟» نگاهی به آقاشیره انداختیم که خیره شده بود به تلویزیون و داشت اخبار نگاه می‌کرد. اتفاقاً اخبار هم داشت از شیرهای ولو شده در بزرگراه‌های تهران حرف می‌زد. شیرهایی که انگار نه انگار در یکی از بزرگترین پایتخت‌های بزرگ‌ترین کشورهای بزرگ‌ترین خاورمیانه بزرگ‌ترین سیاره منظومه بزرگ‌ترین شمسی خودنمایی می‌کنند.

نیمسوت که می‌گوید: این شیرها شهری هستند و آدمها رانیش نمی‌زنند. سوت به سوت شده حاضر نیست آن را از خانه بیرون ببرد. به همین خاطر است که این سه سوت را از بالای لوستر می‌نویسیم. به نظر شما با این حیوان زبان نفهم چی کار کنیم.

گفت: «بیارمش تو؟» فرمودیم: «بله دیگه. اگر نیاوری می‌خواهی چه کار کنی پس؟ هلاک شدیم از بی‌شیری.» او هم سر طناب را کشید و گفت: «بیا تو. خودش اجازه داد.»

ناگهان دیدیم ای دل غافل، یک شیر جنگلی با چه عظمت و ابهی از در آمد تو. به جای سلام هم یک نعره غرش‌آلد و خشونتمدار زد که سراسر وجودمان را لرزاند و از ترس میزمان را چیز فرمودیم. گفت: «از آن شیرها نبود، از این شیرها پیدا کردیم.»

در حالی که از شجاعت رفته بودیم بالای لوستر فرمودیم: «پیدا کردی؟ از کجا پیدا کردی؟»

گفت: «توی اتوبان بود. فکر کنم داشت دنبال پل هوایی می‌گشت.»

فرمودیم: «اتوبان... پل هوایی؟ این پرت و چرت‌ها چیه که سر هم می‌کنی؟»

گفت: «به جان شما. خواستیم ببریم ش

این «سه سوت» را از بالای لوستر خانه قشنگمان می‌نویسیم. می‌دانید چرا؟ چون باز این دوست شما، یعنی نیمسوت سوت‌به‌سوت شده، دسته گل به آب داده. اصلاً کلاً و جزوی این موجود زنده اگر دسته گل به آب ندهد، روزگارش سنبلی نمی‌شود. حالا شما می‌فرمایید ما با این حیوان زبان نفهم چی کار کنیم؟ آره؟ با این حیوان وحشی فلان فلان شده چی کار کنیم، آخه! صبح، خیر سرمان فرستادیم بیرون تا از بقالی سرکوچه شیر بخرد. از همین شیرهای پاستوریزه کم‌چرب بدون گاز و افزودنی‌های محاذ. از همین شیرهای بی‌خاصیتی که قیمتیش روزبه‌روز می‌رود بالا. حتی بهش تأکید فرمودیم تاریخ مصرفش را نگاه کند که حتماً مال امسال باشد. رفته و بعد از دو ساعت با یک تکه طناب از در آمده تو. البته نصف طباش بیرون در بود و ما نمی‌دیدیم. فرمودیم: «چی شد این شیر؟»

معرفی

سبیل‌هایش را توی آسیاب سفید نکرده، توی نشریات «دوچرخه»، «سه چرخه»، «کیهان بچه‌ها»، «آفتابگردان» و «سروش کودک و نوجوان» سفید کرده. در آبادان به دنیا آمده، پس قطعاً بچه‌آبادان ایشان جوایز متعددی از جشنواره مطبوعات و کتاب سال و ... گرفته است. ولی از آنجا که ایشان هیچ وقت با عینک «ای‌بن» مشاهده نشده، این قضیه کمی مشکوک بهنظر می‌رسد.

روز بیستم فروردین ماه ۱۳۴۱ به دنیا آمده، اما همین هم خودش مشکوک بهنظر می‌رسد، چون روحیه ایشان اصلاً نشان نمی‌دهد. خودش می‌گوید: «تصمیم داشتم صبح روز عید به دنیا بیایم و از موهبت‌های نوروزی، مثل عیدی و شیرینی و آجیل و ماج و بوشه بهره‌مند شوم که نشد و با اندکی تأخیر به دنیا آمدم.» این هم

دیگر، عدد e را نمی‌توان به صورت کسری از اعداد صحیح نوشت. از آن مهم‌تر اینکه عدد e مانند عدد π یک عدد متعالی و در حال رشد است و نمی‌توان ریشه هیچ معادله چند جمله‌ای غیر صفر با ضرایب گویا را به آن نسبت داد.

$e \approx 2.71828182845904523536028000$ عدد e هر روز دقیق‌تر می‌شود؛ درست مانند عدد π . همین ویژگی و نکته است که باعث می‌شود استفاده از عدد e در محاسبات همواره خطایجاد کند.

بد نیست بدانید که اولین بار عدد e هم در مقاله مربوط به لگاریتم مطرح شد و ژاکوب برنولی بعد از نپر به کشف دقیق عدد e رسید. این کشف هنگامی توسط برنولی به دست آمد که تلاش می‌کرد در عبارت

$$\lim_{n \rightarrow \infty} \left(1 + \frac{1}{n}\right)^n = e$$

حد راهنمایی که n به سمت بی‌نهایت می‌کند، محاسبه کند؛ یا:

$$\lim_{n \rightarrow \infty} \left(1 + \frac{1}{n}\right)^n = e$$

بچه‌ها دقت داشته باشید که اگر تا به امور زیزی درباره حد نخوانده‌اید، در سال‌های آینده حتماً می‌خواهید.

اگر هم علاقه‌مند هستید که زودتر بدانید، با معلم ریاضی خود کمی در این باره صحبت کنید. بچه‌ها تقریباً مطالبی را که باید درباره عدد e می‌دانستید گفتیم.

مطلوب مورد نظر ما این بود که عدد e یک عدد گنگ و در حال رشد است و به همین دلیل در محاسبات خطایجاد می‌کند.

تابع لگاریتم یک تابع غیر جبری است لگاریتم یک عدد در یک پایه، برابر با توانی از پایه است که آن عدد را می‌دهد. برای مثال، لگاریتم 100 در پایه 10 ، برابر با 2 است؛ زیرا:

$$100 = 10^2$$

به بیانی دیگر، اگر $b^y = x$ باشد، آن گاه لگاریتم x در پایه b برابر y خواهد شد. و با استفاده از نماد لگاریتم می‌توانیم بنویسیم:

$$\log_b^x = y$$

یعنی:

$$10^2 = 100 \leftrightarrow \log_{10} 100 = 2$$

در $\log_b^x = y$ اگر پایه b برابر 10 باشد، لگاریتم را «لگاریتم اعشاری» می‌نامند و اگر پایه لگاریتم یعنی b برابر با عدد e یا همان عدد نپر باشد، آن را «لگاریتم طبیعی» تعریف می‌کنند. در جبر معمولاً لگاریتم اعشاری را یا لگاریتم در پایه 10 عدد b را توانی می‌نامند که 10 باید به آن برسد تا b به دست آید:

$$\log_b^x = y \leftrightarrow x = 10^y$$

بچه‌ها لگاریتم اولین بار توسط جان نپر در اوایل سده ۱۷ میلادی معرفی شد. نپر با اختصار لگاریتم ابزاری را ابداع کرد که با تبدیل ضرب به جمع کار محاسبه را ساده کرد. به عبارت دیگر:

$$\log_b^{x+y} = \log_b^x + \log_b^y$$

لگاریتم طبیعی یا لگاریتم در مبنای e را معمولاً \ln نمایش می‌دهند.

$$\log_e^x = \ln x$$

و اما e یا همان عدد نپر چیست؟ عدد e یک عدد حقیقی و گنگ است. به عبارت

راستش را بخواهید اولین باری که من اسم عدد e را شنیدم، سرکلاس جبر و آنالیز آقای مهندس آشفته، دبیر بسیار خوب ریاضیاتمان بود. آقای مهندس آشفته که خیلی هم مرتب و منظم بود، آن روز داشت لگاریتم درس می‌داد. البته کمی درباره تابعهای نمایی و همچنین لگاریتم کسری و لگاریتم طبیعی توضیح داد و بین همین توضیحات بود که عدد e یا همان «عدد نپر» را معرفی و تعریف کرد. آن روز فهمیدم که عدد e هم مانند عدد پی (π) عددی گنگ و میهم و از آن دسته عدهایی است که مقدار واقعی آن هر روز دقیق‌تر می‌شود. خب حالا که اسم تابع نمایی، لگاریتم کسری و لگاریتم طبیعی را آوردیم، باید بیشتر آن‌ها را بشناسیم و اصطلاحاً باید آن‌ها را تعریف کنیم که این کار را انجام می‌دهیم:

تابع نمایی

تابعهای نمایی توابعی به صورت $f(x) = a^x$ هستند که در آن‌ها a عددی مثبت و مخالف صفر است. تابع نمایی تابعی همواره مثبت است. برای مثال، تابع $f(x) = 5^x$ یک تابع نمایی و همواره صعودی است؛ یعنی با افزایش x ، مقدار تابع $f(x)$ زیاد می‌شود. در تعريفی دیگر، تابع نمایی تابعی است به صورت e^x یا $f(x) = \exp(x)$ که در آن e عددی ثابت و تقریبی است. تابع نمایی $f(x) = a^x$ را تابع نمایی با پایه a و تابع نمایی $f(x) = e^x$ تابع نمایی با پایه e می‌خوانیم. و اما ارتباط تابع نمایی با لگاریتم این است که تابع لگاریتم معکوس تابع نمایی است.